

ffp

MAI 1984

INNHold:

KK-kampanjen -84.....	s. 3
Har Klassekampen nok lesere i Oslo?....	s. 6
Hva gjør du for å spre Klassekampen?...	s. 7
Uttalelse om beretningsutkastet.....	s. 9
Rapport om arbeidet med å bedre metode- ne for ledelse av Oslopartiet.....	s. 10
Tilbakeliggende avdeling.....	s. 11
Fremskreden avdeling.....	s. 15
Listetoppen i Oslo.....	s. 19

frist for neste nr.: 7.juni

FILE-A-FOZZ

KK-KAMPANJEN -84

RESULTATENE.

Ved kampanjens slutt hadde vi i Oslo bare nådd 69% av målsettinga på 430 dagsavisabonnenter. I -83 klarte vi heller ikke å oppfylle vervemålsettinga i løpet av kampanjen. Men 3 uker etter hadde vi overoppfylt den. I år lå vi på 77% 14 dager etter at kampanjen var over - som viser at kampanjen stoppa opp i begynnelsen av mars til tross for at en del lag fatta vedtak om at de skulle forlenge den til målsettinga var nådd. Løssalget på Egertorget lå på nivå med fjorårets kampanje. Løssalget i bydelene varierer mye, og for iallfall 3-4 bydeler må vi si at kampanjen førte salget opp på et nytt nivå, mens ytterligere 4-5 hadde god framgang. På arbeidsplassene hadde vi liten framgang i løssalget, og vi fikk bare 1 ny arbeidsplasskomisjonær.

De som verva abonnenter i boligstrøk, var de som oppsøkte folk, eneten etter stopplister eller med egne aksjoner. Det var vanskeligere å verve abonnenter på gata og på stand enn i høst, og der ga vi nok aktivistene noen illusjoner basert på erfaringene fra høsten. Vi tror dette har mye med valgkampen å gjøre, både at den førte til en større "politisk interesse" blant mange, og at RV markerte seg som et friskt og interessant alternativ i valgkampen her i Oslo.

Bare 2 av arbeidsplasslaga nådde vervemålsettingene sine, og ingen av boliglaga (de hadde alle

høye målsettinger). Til tross for at målsettingene stort sett var diskutert og vedtatt av styrene på forhånd. Rapportene tyder på at problemet var at det stort sett bare var en eller noen få personer i laget som i det hele tatt verva noen abonnenter.

HVA ØNSKA VI Å OPPNÅ?

Utgangspunktet for kampanjen (og de andre KK-kampanjene) er at det er nødvendig med krafttak i forhold til agitasjon og propaganda. Det betyr at det med mellomrom legges ekstra krefter til det faste KK-arbeidet i laga.

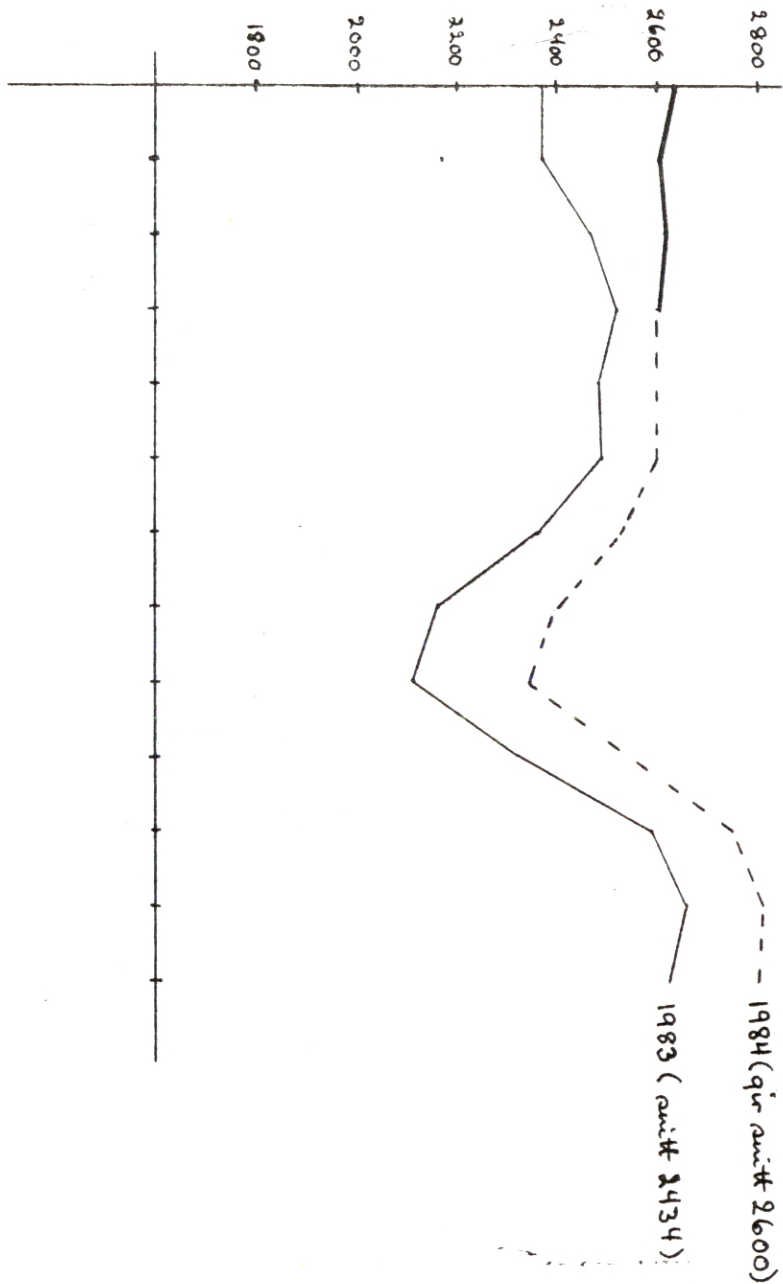

Det spesielle ved denne kampanjen var, etter vår mening, at vi skulle nå nye abonnentgrupper. Vi mente at det daglige arbeidet med oppsøking og fornying holdt et høyt nivå i forhold til før, og at de ekstra kreftene som en slik kampanje betydde, skulle brukes i forhold til nye folk. Dette mener vi fortsatt er en riktig fordeling.

KAMPANJELEDERNE

betydde å satse på kamerater som ønska og ville at KK skulle ha en større plass i folks bevissthet. Det behøvde ikke nødvendigvis være

Basissubskribenter i Oslo.

den som var KK-ansvarlig til daglig, vi ønska å utnytte medlemmer som "brant" for avisa under kampanjen, men kanskje hadde helt andre oppgaver i partiet ellers. En ekstern person som kunne være "avisas ansikt utad" i lokalmiljøet.

Vi mener at slike kampanjeledere var en riktig ide som blei for dårlig fulgt opp av oss. Vi hadde et nyttig møte for kampanjelederne før kampanjen starta, men langt fra alle var tilstede der. Siden fikk de ikke noe mer hjelp, og flere lurte på hva oppgaven deres var utover rapportering.

Å NÅ NYE ABONNENTGRUPPER.

Det forutsetter at vi faktisk har et omland rundt oss å arbeide i. For de laga som hadde et fast løssalg før kampanjen starta, var det der de måtte ta utgangspunktet. Et problem er at i mange lag betydde kampanjen kke at flere deltok aktivt i KK-arbeidet. Det blei bare en slags omgruppering av de som jobber med KK til daglig (og det er få!), som gjorde at f.eks. fornyingsarbeidet forsvant i noen bydeler.

Men hva skal alle de laga gjøre som ikke selger KK i det hele tatt? Noen starta fast salg igjen, for første gang på lang tid, og sjøl om det ikke førte til nye abonnenter i løpet av kampanjen, var det sjølsagt en stor framgang.

Et av de arbeidsplasslaga som nådde vervemålsettinga si, selger ikke KK fast på jobben. Men de har et politisk omland, som de utnyttar og verva blant. De tenkte abonnentverving som massearbeid i miljøet rundt seg. Vi tror at de var et

unntak, og at stordelen av partiet ikke jobba med KK-kampanjen på denne måten.

VI KAN IKKE VÆRE FORNØYD MED DENNE KAMPANJEN.

Noen lag, og en god del enkeltmedlemmer har gjort en utmerka innsats i KK-kampanjen. Aktivister i Jern & Metall prøvde ut en lang rekke salgssteder og -tider i sentrum, og økte arbeidsplass-salget på flere plasser. Kameratene på Grunerløkka dobla det faste lørdagssalget sitt og fikk med seg nye selgere. Og mange flere gode resultater kunne nevnes.

Men som helhet er ikke resultatet godt. Det går igjen at sjøl der det fantes en KK-ansvarlig eller kampanjeleder er det få andre som har deltatt. Den lokale ledelsen har ikke klart å mobilisere medlemmene, og det betyr igjen at vi ikke har den breie kontaktflata ut til massene rundt oss som vi kunne hatt.

Hva som hindrer oss, og hvordan vi skal komme over det, er neste problemet. For hvis vi skal få virkelig framgang i KK-arbeidet, må flere delta.

KK-utvalget.

HAR KLASSEKAMPEN NOK LESERE I OSLO?

Ingen av oss vil vel svare ja på det spørsmålet. Men derfor finner vi i KK-utvalget grunn til å rope et varsku til resten av Oslo-partiet allerede nå, på grunnlag av abonnent-talla de siste månedene.

I hele 1983 hadde vi en fin utvikling av abonnent-tallet i forhold til 1982. I vårhalvåret lå abonnent-tallet mel. 6% og 8.5% høyere hver måned enn året før, vi hadde en bra sommer, og de siste tre månedene av året var vi oppe i 10-12% økning pr. mnd. i forhold til 1982. Resultatet for hele 1983 blei et årsgjennomsnitt på 2434 dagsavisabonnenter, en økning på 8% fra året før.

På grunnlag av dette fikk vi en ny målsetting for 1984, på et gjennomsnitt på 2600 dagsavisabonnenter, dvs. 6,8% økning fra 1983.

Resultatene fra 1984 hittil er slik:

jan. : 2601 (+ 9,5% fra jan. -83)
feb. : 2620 (+ 6,1% fra feb. -83)
mars : 2604 (+ 3,2% fra mars -83)

Men dette ser da bra ut - fortsatt framgang? Figuren ved siden av denne artikkelen viser hvorfor det ikke er så bra likevel. Den prikkete linja som fortsetter ut 1984 viser omtrent hva slags resultater vi må ha resten av året for å klare et snitt på 2600, og det skal bli hardt nok! Abonnent-nedgang om sommeren kommer vi ikke utenom, og høsten i fjor var veldig bra.

Derfor er det vi roper varsku nå, fordi vi ikke ønsker en situasjon der vi i qjen må varsle krise,

og der den økonomiske sida ved propaganda-arbeidet skal bli hovedsaken.

Vi kan ikke si oss tilfreds med stagnasjon. Den politiske innflytelsen til partiet og bevegelsen

er altfor liten i forhold til både de kortsiktige og langsiktige måla våre, og at mange mennesker leser Klassekampen betyr at vi har større innflytelse. Det er ikke nok at mange tusen hører i Dagsnytt at Klassekampen har avslørt økonomisk fiffel hos borgerskapet og blir nysgjerrige. De må møte en KK-selger og KK-verver som får dem til å lese avisa sjøl, gir dem opplysninger om saker som NRK og borgerpressa fortier eller forvrenger. Og hovedsaken må være abonnenter, ikke et løssalg som er avhengig av vær og vind og overskriftene på forsida akkurat den lørdagen.

Dette er det viktigste. Men det teller også at flere abonnenter og flere lesere gjør det mulig å forbedre avisa, på mange områder der den har svakheter i dag.

KK-kampanjen i vinter viste tydelig at sjøl under en konsentrert kampanje, er det en liten del av Oslo-partiet som deltar i spred-

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012

ningen av avisa i det hele tatt. Og mange av de som deltar, bruker ikke mange timene i måneden på det, i forhold til annet politisk arbeid.

Hovedoppgaven når det gjelder KK-arbeidet fram til sommeren mener vi må være fornyingsarbeidet. Å oppsøke og diskutere med flest mulig av de abonnentene som har falt fra i løpet av det siste året spesielt. Både fordi vi har inntrykk av at dette "glapp" mange steder i løpet av kampanjen, og fordi vi alt har mista mange av de mange abonnentene som blei verva i fjor høst. De kameratene som er fornyingsansvarlige og skal lede dette arbeidet i bydelene sine trenger hjelp! Ikke minst fra dere som er organisert på arbeidsplassene.

Til høsten mener vi KK-arbeidet må få en større plass i par-

tiets virksomhet enn det som er direkte uttrykt i planene nå. Fordi det er mange lag som slett ikke følger det stående direktivet om KK-arbeid, og fordi så små deler av partiet faktisk ser dette som en viktig fast oppgave. Vi mener dette viser store svakheter i massearbeidet og masselinja til partiet.

Et positivt trekk nå er at mange partimedlemmer ønsker å diskutere innholdet i avisa. Og mange har riktig og konstruktiv kritikk å komme med. Men den type kritikk som ender med at avisa er for dårlig til å selge og spre, er ikke noe som bringer oss framover. Vi har bare ei avis - et enestående redskap - det er opp til oss i partiet å forbedre dette redskapet. Og å bruke det i massearbeidet.

KK-ansvarlig i DS.

HVA GJØR DU FOR Å SPRE

KLASSEKAMPEN?

Arbeidet med Klassekampen varierer mye. Det svinger fra arbeidsplasslag med ukentlig salg (opptil to ganger i uka) og med jamnlig verving til ingenting.

De budrutene som fortsatt er i live (dekningsprosenten i Oslo begynner å bli lovlig lav) er det boligavdelingene som har det hele og fulle ansvaret for.

Dersom dette forholdet skal endres må de enkelte laga tenke gjennom og mobilisere de medlemmene

som er mulig til en helt annen innsats. Nå er det satt målsettinger for abonnentstallet for KK i 1984 og det er lagt planer for en femårsperiode der målet er at nettoopplaget innen den tida skal være 10 000.

Poenget er at disse målsettingene ikke krever noen enorm innsats. Det krever at det jobbes systematisk. Det kan være fristende å dra fram ett eksempel på systematisk jobbing: Vinmomolet. Uten et jamnt og trutt salg av KK hadde

ikke Arbeiderforeninga i dag vært ei forening der medlemmene er aktive og villige til å slåss for sine interesser.

Ingen kan vente noe resultat over natta dersom salget av KK igjen får en sentral plass i arbeidsplasslagas organisatoriske virke. Men KK vil være en kime til diskusjon, en mulighet til til å knytte folk nærmere oss og på lengre sikt styrke arbeidet med å rive folk vekk fra sosialdemokratiet.

Alle kan ikke vente å oppnå like store resultater, men vi er nødt til å ta dette arbeidet seriøst. Om det ikke er oppgaver til alle når det gjelder salg på arbeidsplassene er det flere bydeler som de siste åra har vist at det med brukbar innsats også går an å få til et godt boligsalg. Her trengs det mere krefter.

Egertorget er ett sted der løssalget går relativt bra. Partilaga er pålagt å stille folk etter en viss turnus hver lørdag. Aktiviteten her blir på en måte "vårt" ansikt utad. Mange tar den aktiviteten som foregår på Egertorget en lørdag som målestokk på hva vi driver med.

Sjøl om løssalget kan gå bra, har det faste salget i boligstrøkene mer å si for arbeidet med å verve abonnenter og bruke KK til å knytte folk til det politiske arbeidet som drives. Det er der vi får kontakt med de folka vi har rundt oss ellers.

Men dette krever at laga går gjennom hvert enkelt av medlemmene sine for å finne ut hvem som kan gjøre hva. Og dette gjelder også

der på arbeidsplassene. Med en fornuftig organisering skulle det ikke være nødvendig for hver enkelt mer enn å stille annenhver eller hver tredje lørdag f.eks. for å få til et regelmessig salg. Og det burde være overkommelig.

Dekningsprosenten for budordninga i Oslo nærmer seg nå 20 prosent av den totale abonnentsmassen og pila peker fortsatt nedover.

I et vedtak fra distriktsmøtet om KK heter det bl.a. at "det ikke finnes noen grunner til at kamerater fra arbeidsplasslag ikke skal delta i budombæringa".

Fra ei boligavdeling er dette vedtaket fulgt opp med en oppfordring til arbeidsplassavdelingene: "Samtlige avdelinger skal skal gjennomgå medlem for medlem om det finnes budrute, evt. kan startes budrute, i deres boligstrøk.

Lagene skal pålegge medlemmene som ikke alt går bud, og som ikke har tungtveiende grunner til å la være, å melde seg som bud".

Hvordan dette praktisk skal løses kan vi komme tilbake til. Men den viktigste utfordringa ligger i om laga tar opp hansken ved å planlegge og fordele folka sine sånn at de som kan, gjør et systematisk arbeid med spredninga av avisa.

Det er mye krefter vi ikke utnytter, og greier vi å trekke med oss disse, vil vi være godt på vei mot målet om at KK skal ha et nettoopplag på 10 000 om fem år. Det vil arbeidet være verdt.

Johan.

UTTALELSE OM BERETNINGSGRUPPEN

Vår avdeling har diskutert beretningsutkastet på et avdelingsmøte. Vi fant mye å sette fingeren på i utkastet, men vil i denne uttalelsen ta for oss måten grunnorganisasjonenes problemer behandles på.

Først noen ord om helheten. Generelt mener vi at beretningsutkastet er pratsomt og refererende. Vurderingene ligger gjemt innimellom, og det er ofte vanskelig for oss å ta stilling til om de er korrekte. En svakhet ved hele utkastet er at vurderinger av SKs rolle og eventuelle motsigelser i SK omtrent mangler.

Når det gjelder grunnorganisasjonene (GO), mener vi at tendensen til nedvurdering og umyndiggjøring av disse er forsterket og befestet i denne landsmøteperioden. Viktige politiske avgjørelser tas i økende grad i ledende organer av ymse slag. GO gjøres kjent med disse gjennom massemedia eller på et tidspunkt da det er umulig å forandre på noe. På denne måten blir vårt parti mer og mer likt SV og Arbeiderpartiet. Topp-planutspill og kjendisers uttalelser blir drivkraften i partiet.

Dette er problemer som beretninga tar opp i kapitlet: "Utviklinga av organisasjonen og det indre partilivet". Det heter bl.a. "Et slikt parti vil knapt kunne kalles et leninistisk parti". På den annen side slås det fast i et senere kapittel (s. 42) at krisa i partiet er over. Dette er for oss

uforståelig. Det sies i beretninga at GOs problemer henger sammen med arbeidsstilen i ledende organer og planpolitikken. Problemet understrekes fordi konsekvensen blir at massearbeidet skrumper inn.

Vi mener at måten problemet drøftes på, tyder på at SK under vurderer det, og ikke ser hvordan det skal løses. Slik det framgår av beretninga, blir problemet stort for SK først og fremst fordi massearbeidet skrumper inn. Det ser ikke ut til at SK vurderer det som problematisk at GO mer og mer mister muligheten til å påvirke politikken,

For noen år siden var masselinja internt og eksternt gjenstand for stadig vurdering og korrigering. Vi mener det er et alvorlig sykdomstegn ved partiet, og spesielt ved SK at masselinja mer og mer erstattes med elitetenkning. Vi ser dette som en alvorlig høyrefeil, og er absolutt ikke enige i at krisa i partiet er over.

Det har dessverre i lang tid hersket en skepsis overfor ledelsen i partiet i vår avdeling. Beretningsutkastet har bidratt til å forsterke vår skepsis.

(Denne uttalelsen ble enstemmig vedtatt i vår avdeling, med unntak av siste avsnitt der en stemte i mot)

Avdelingi sosialsektoren i Oslo.

ERFARINGER FRA LAGSARBEIDET

RAPPORT OM ARBEIDET MED Å BEDRE METODENE FOR LEDELSE AV OSLOPARTIET

Tidlig på våren 83 ble det beslutta i ds å foreta en tredeling av laga i OP. Finne ut hvem som er framskredne og tilbakeleggende og hvem som er et sted imellom.

Årsaken var at ds ikke hadde noen særskilt metode for åssen lede laga utover ffp og formannskonferanser. Svakheten ved det er bl.a. at planene i for liten grad bygger på kunnskap om laga og det faktum at det er store nivåforskjeller laga imellom.

Videre går vi ut fra at det finnes typiske trekk ved de forskjellige nivåene. Om et tilbakeleggende greier å gjøre gjennombrudd kan det være nyttig for andre i tilsvarende situasjon å få greie på åssen det er gjort. Eller: hva kan vi lære av de framskredne laga og åssen skal disse komme videre?

VI GIKK FRAM SÅNN:

Vi satte opp en liste over hva vi mente var framskredne egenskaper og noen tilbakeleggende.

Så diskuterte vi disse med endel lag og styrer, åssen laget sto seg i forhold til kriteriene. Noen lag gikk vi relativt grundig

inn på, andre mer overflatisk. De øvrige laga i Oslo vurderte vi ut fra den kjennskapen vi hadde fra før.

HVA VI KOM FRAM TIL.

Det er store nivåforskjeller på laga. Fra noen som så å si ikke får til noenting og fram til lag som følger partiplan, har sin egen plan og leder kamper på sitt område.

Vi kom fram til at det som kjennetegner de framskredne laga i Oslo i 1984 er at de gjør det bra på alle de følgende sakene. De tilbakeleggende gjør det dårlig på alle punktene. De mellomleggende gjør det bra på noe og dårlig på andre.

KRITERIER:

1. Fast grep om det interne organisasjonsarbeidet (kontingent, vedtak, protokoll, oppmøtedisiplin, sikkerhet).

2. Følger opp de interne partioppgavene (studier, politiske diskusjoner).

3. Leder dagskampen på sitt om-

råde (utløser og leder folks kamper for sine interesser).

4. Markerer partiets politikk utad (jevnlig KK-salg, valgkamp, mobilisering til demonstrasjoner).

5. Bevisst sympatisørarbeid (leder sirkler, verver medlemmer).

Vi har ennå ikke behandla matriale på boliglaga (skal gjøre det innen sommern) så det er derfor mulig at bolig deler seg noe annerledes.

Undersøkelsen er ikke grundig nok til å si nøyaktig hvor mange som er framskredne osv. Antydningssvis er det sånn:

Framskredne : 1/8
Mellomliggende : 5/8
Tilbakeliggende : 3/8

PLANER FRAMOVER.

Vi har tenkt å følge opp et typisk framskredent og et typisk tilbakeliggende lag for å trekke mest mulig lærdom ut av dem. Dette vil vi løpende presentere i ffp i en fast spalte. Her inviterer vi alle medlemmer til å være med å diskutere erfaringer med lagsarbeid og åssen vi kan styrke laga.

Videre vil vi over sommeren, sammen med de tilbakeliggende laga, lage ettårsplaner med sikte på å komme ut av tilbakeliggenheta.

Vi vil finne ut hva som er typiske trekk ved mellomliggende lag for å kunne legge partiplanene nærmere dette.

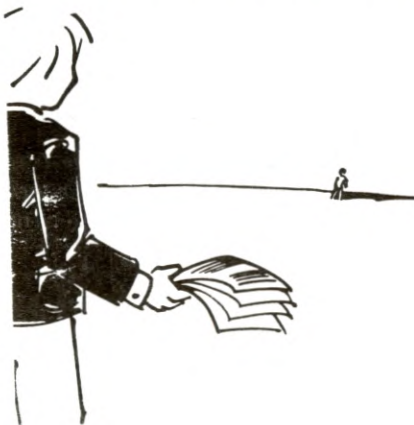
Espen.

TILBAKELIGGENDE AVDELING

FFP-redaksjonen har snakket med lederen i en "typisk tilbakeliggende" avdeling. Vi fant det ikke særlig formålstjenlig å lete som gale etter den mest tilbakeliggende. Tvert imot, vi tror diskusjonen og lagsarbeidet vil tjene på at vi har funnet en avdeling som har mange typiske trekk for tilbakeliggende avdelinger. Vi tror også det er til gagn at denne avdelinga nylig har satt seg fore å løse problemer, begynt å fatte vedtak igjen osv.

Diskusjonen med lederen i avdelinga tar utgangspunkt i de fem kriteriene, hensikten med den er i første omgang å bli litt kjent med avdelinga. Så håper vi at medlem-

mene i avdelinga og andre avdelinger diskuterer så det gnistrer og skriver så det spruter. Frist for innlegg til neste FFP er 7. juni.

PRESENTASJON.

Arbeidsplassavdeling.
Jobber veldig spredt.
70% av avd. jobber skift.
60% er kvinner.
Gjennomsnittsalder 30-31 år.
Medlemsskap fra 4 til 19 år.
Gjennomsnittsmedlemskap 7-8 år.
4 utmeldinger siden 1.1. 1983.
For 4-5 år siden var avd. under-
distrikt, er idag redusert til 1/6
av medlemmene fra da.
84% av avd. medlemmene har tillits-
verv.
8% har hovedoppgave utafor avdel-
inga.

Det største problemet idag er
at mange har mista perspektivet.
Ikke sånn at vi ikke tror på sos-
ialismen, men er usikre på om
AKP(ml) er det partiet som vil
makte å bringe fram sosialismen i
Norge. Er også usikre på om vi kan
spille noen rolle.

UTMELDINGENE PROVOSERTE OSS.

- Har dere problemer med
organisasjonsarbeidet?

- Vi hadde vanskeligheter med
innbetaling av kontigent, oppmøte
til medlemsmøtene og vedtak var
sjeldne.

Men rett på nyåret hadde vi et
"utblåsningsmøte", hvor vi disku-
terte hvordan vi skulle få avdel-
inga til å fungere. Vi ble enige om
å lage en plan som sikra at vi fikk
diskutere mer politiske og ideo-
logiske spørsmål, samt studere
Kapitalen og komme oss mer ut
f.eks. med KK.

Samtidig med dette kom den
felles utmeldinga fra medlemmer i
Oslo og på Vestlandet. Avdelinga
var enige om å ikke bare fordømme

utmeldingene, men også diskutere
noen av de politiske standpunktene.
Dette fungerte samlende og provo-
serende på oss.

I dag har vi ingen særlige
problemer med selve organisasjons-
arbeidet.

- Ikke sikkerhet og beredskap
heller?

- Njo. For flere år siden hadde
vi en klassifisering, men det fun-
gerte aldri. Siden har vi ikke
foretatt noen ny. Sist vi skulle
foreta ei slik inndeling mente vi
at beredskapsdiskusjonen burde tas
først. Den tekniske revisjonen ga
oss ikke noe grunnlag å foreta en
reell vurdering på.

Vi har heller ikke noen off-
entlige medlemmer, men de fleste av
oss er godt kjent på arbeidsplas-
sen.

FRA OVEROPPFYLLING TIL NULL.

- Hva med de andre interne par-
tioppgavene?

- Opp gjennom åra har vi ikke
klart å følge opp alle oppgaver og
kampanjer. I perioder har vi hatt
følelsen av å være på sida av par-
tiet, har jobba med egne saker som
gikk på tvers av partiplanen. Men
vi overoppfylte målsettinger på KK-
abonnement og innsamlinger.

Avdelinga har i de seinere åra
- et og et halvt - hatt problemer
med å følge partiplanene, vi har
brukt mye tid på problemene i fag-
foreninga.

Vi har ikke drevet valgkamp
blant massene, ikke hatt KK-kam-
panje osv.

- Men de politiske diskusjonene og studier, gikk de i "oppløsning" også?

- Først nå i 84 har vi tatt fatt på prinsippprogramutkastet.

Det at de som har sentrale tillitsverv i praksis har leda det faglige arbeidet, har nok ført til passivitet hos de andre medlemmene i avdelinga. Det blei mye diskusjon om hva vi skulle gjøre i foeningsstyret, mindre og mindre hva og hvordan medlemmene i foreninga skulle mobiliseres og hva skoleres på.

Resultatet var A og B-medlemmer i avdelinga. B-medlemmene blei "til overs", avdelinga hadde svært få tilbud til disse medlemmene og svært lite bruk for dem.

B - medlem?

Dette prøver vi å endre nå, avdelinga konsentrerer seg om andre saker, som nevnt. Blant andre ting betyr dette at forutsetningene for å forberede seg til møtene er bedre og likere for alle medlemmene.

Avdelinga har vært med på og drevet studiekampanjer. Det vi savner er bl.a. studier og diskusjon på sosialdemokratiets ideer og herskemåte.

BLITT REFORMISTER.

- Driver dere dagskamp?

- Jeg må vel si først at foreninga vår er ei sterk forening som har oppnådd bra resultater for medlemmene.

De siste åra har vi vært ledende i foreninga. I noen situasjoner har vi lagt mye arbeid i å mobilisere medlemmene og oppnådd en fast kjerne på 2-3 ganger oss sjøl som er bevisste og progressive folk.

Men dette har endra seg, slik at vi til idag konsentrerer mest krefter om topplanet i foreninga.

Tidligere, før og rett etter at vi fikk mange ledende verv i styret, hadde vi ei god masselinje. Det var et levende og stort progressivt miljø på arbeidsplassen. Mye diskusjoner, fester og en sommer hadde vi egen minileir.

Men idag. I styret i foreninga er det nå samla personer som betyr at de politiske motsetningene er konsentrert i styret. Bl.a. har vi en framtreddende SVer og et tidligere partimedlem som meldte seg ut pga politiske motsigelser. Sosialdemokratiet i DNA utgjør ingen kraft idag. Dette betyr at vi må styrke oss for å markere partiets linjer og politikk. Det betyr videre at vi må bruke mye mer krefter på å diskutere og skolere folk rundt oss.

I det daglige arbeidet har vi blitt dyktige tillitsvalgte, men i stor grad er vi også blitt reformister. Av den grunn skal avdelinga studere Benito Scoccozas hefte om reformismen.

- Har dere noe mål for arbeidet i foreninga?

- I perioden i opposisjon hadde vi ei målsetting om å erobre foreninga. Der er vi idag, men har ikke utvikla noen mer langsiktig målsetting.

MOTSIGELSER TIL KK-SALG

- Og markering av partiet og partiets politikk?

- Avdelinga har hatt KK-grupper, drevet salg på jobben, verva abonnenter på KK og Røde Fane. I noen år hadde vi også en Oktober-kommisjonær. Mye av dette har enkeltmedlemmer gjort og skal ha mye av æra for.

En av årsakene til at det klappa sammen var nok at det aldri blei avdelingens oppgave og ikke fulgt opp.

De siste to åra har mange kamerater hatt motsigelser til det å selge KK. Det uttrykker seg mest som; nei, det passer ikke; dukker ikke opp osv. I noen grad er årsaken at vi har motsigelser på å markere partiet.

Vi har de siste fire åra hatt to studiesirkler. Disse ga ingen resultater målt i medlemmer. Noe av årsaken er også her at de som leda sirklene blei overlatt til seg sjøl.

"Til tross for det meste" hadde vi allikevel 10 ganger fler enn oss i Faglig Solidaritets tog nå 1. mai.

En av de viktigste måtene å markere partiet på i fagbevegelsen utover å sloss for dagskrav og

reformer, må være å sloss for sosialismen. Dette makter vi - hele partiet? - i liten grad å gjøre. Igjen er det mangel på kunnskap om de sosialdemokratiske ideene som spiller ei rolle. Og lavt nivå på vår egen teori, historisk materialisme og politisk økonomi.

LITE Å TILBY NYE MEDLEMMER

- Vil dere ikke ha nye medlemmer, eller er det ingen som vil bli medlemmer hos dere?

- Som nevnt har vi hatt sirkler uten å rekruttere. Idag finnes det store motsigelser på å verve noen til laget. Vi har svært lite å tilby nye medlemmer. Avdelinga har konsentrert så mye tid til å diskutere problemer på topplan i foreninga, at de vi rekrutterte for fire år siden, meldte seg ut. De lærte ikke noe særlig og vi hadde ikke "bruk" for dem. Vi prøver nå å endre innrettinga på arbeidet, og om dette fører oss framover, vil det være riktig å rekruttere igjen.

trygler og ber om
medlemsskap, men...

FREMSKREDEN AVDELING

Redaksjonen har også besøkt en "typisk fremskreden" avdeling. Der snakka vi med lederen og et medlem

Planen for denne spalta er at den skal vi ha gående i et år - om ikke mer. Det er derfor full mulighet å stille spørsmål både til denne fremskredne og denne tilbake-liggende avdelingen gjennom FFps spalter, slik at hele Oslo-partiet kan trenge dypere inn i dem. Disse to avdelingene vil allikevel, sammen med to andre, bli gjenstand for spesiell oppmerksomhet fra DSs side.

PRESENTASJON.

Arbeidsplassavdeling.

Jobber litt spredd, men samtlige treffes i løpet av en periode på et par dager.

Uregelmessig arbeidstid.

Ingen kvinner (mannsykke).

Gjennomsnittsalder ca. 32 år.

Alle har vært med lenge, halvparten siden partistiftelsen.

0 utmeldinger siden 1.1.1983. Siste utmelding like før.

1 innmelding siden 1.1.1983.

60% av avd. medlemmene har til-litsverv.

Ingen har hovedoppgave utafor avdelinga.

Avdelinga har hatt store og skarpe motsigelser under prinsip-programdiskusjonen, halve avdelinga mente det var et revisjonistisk førsteutkast. Det er også klare motsetninger til å studere Kapitalen.

ORGANISASJONSARBEIDET BÆRER OSS GJENNOM KRISETIDER.

- Har dere stort sett fast grep om organisasjonsarbeidet?

- Jeg vil si det mye hardere enn det. Vi krangler for å få det til. Den kampen er kontinuerlig, og det er det som bærer oss. Vi etterlyser det som forsvinner fra sentralt hold, avkrever forklaringer fra styre og medlemmer for hvert møte, men ikke etter den gamle firkanta måten.

- Firkanta avkrevning?

- Å ikke bruke slegge, men diskutere. Vi tillempet, tar hensyn til at folk har familie, andre

interesser.

Vi har egen møteplan, som vi lager lenge før halvårsplaner fra DS kommer. Den får vi til gjennom å studere langtidsplanen grundig, da klaffer det utrolig med DSs plan. Denne planen vedtas i laget og da

gjelder den, selv om den kan for-
andres underveis. Dette er jævlig
viktig, det gir oss trygghet når vi
kommer opp i andre motsigelser
underveis.

Likedan hender det at vi står
over sentrale initiativ når det
ikke passer med avdelingsmøter. Det
har jeg f.eks. gjort. Det er fordi
jeg er født og oppvokst på jobben.
Det er livet mitt, det er på av-
delingsmøtene jeg fyller bensin.

- Jeg har lyst til å spørre
spesielt etter hvordan dere driver
sikkerhetsarbeidet.

- Uffda..... Den er vel delt -
ikke i to linjer, men i to praksis-
er. Noen er jævla lite flinke til å
holde på papira.

Vi har folk på hele skalaen,
men nedgradering tar tid. Største
sikkerheten er at vi har et stort
omland, de vet hvem vi er, men tror
vi er fler. Foreløpig er også de
lavest graderte også mer og mindre
kjent.

Sikkerhetsarbeidet er ikke det
samme som før, på godt og ondt. Men
rutinene går, og vi tar skippertak
iblandt for å stramme dem inn.

Det er ofte de som har offent-
lig preg som skusler med sikkerheta.
Tenker ikke på de andres sikkerhet,
ikke forsiktige nok når de prater
med folk med lavere gradering.

ALLE UENIGHETER IKKE LIKE VIKTIGE.

- De interne partioppgavene
følger dere opp?

- Ja, alle planer er i tråd med
de sentrale planene, legger inn
ekstra møter hvis det trengs.

- Blir motsigelser diskutert og
løst?

- Så fillene fyker, helst med
skjellsord. Men vi har alltid med
avstemming til slutt.

Vi har blitt flinkere til å se
at noen motsigelser må vi leve med,
og at ikke alle betyr like mye. Når
vi har et hovedpunkt, kan vi si
omtrent hvilke motsigelser som vil
dukke opp, på forhånd.

Motsigelsen mellom avdelinga
som ledende over de faglige verva
er der hele tida. Innflytelsen fra
sosialdemokratiske ideer fører vi
kamp mot hele tida. Når folk med
verv gjør høyrefeil, er avdelinga
der med en gang. Det er døds viktig.

Men vi har et eksempel der vi
godtok at en i avdelinga ikke hadde
motsigelser til politikken, men
samtidaig stadig ikke dukka opp.
Det var han som gikk ut.

TRUSLER OG KABINETTSPØRSMÅL.

- Stikkord: dagskampen. Hva gjør
dere? Er dere ledende?

- Vi leder ikke fagforeninga,
men det er vi som tar opp de krava
som er viktige. Noen får vi gjen-
nomslag for, andre går rett på
ræva. F. eks. på årsmøtene, får vi
gjennom omtrent halvparten av sak-
ene.

Sosialdemokratiet er en leden-
de stjerne, de dominerer foreninga,
mot dem står vi. Men det finnes
ikke flere retninger, og vi er
bastant. Vi tar kamp med medlem-
mene, og spesielt med styret.

Sosialdemokratene oppfatter
foreninga lik styret, kampen har

foreningsformannens ønsksituasjon?

derfor blitt stående i styret. Vi har ikke vært flinke nok til å føre diskusjonene ut blandt medlemmene, selv om vi har et bra massearbeid.

Skulle ønske vi var istand til å utløse kamp, det er flere år siden vi hadde en arbeidskonflikt.

- Har dere mer langsiktig målsetting for foreninga?

- Vi ønsker jo å erobre den, få en mer progressiv forening. Men vi har slutta å foreslå kommunister til alle verv, vil at styret skal gi et riktig uttrykk for hva foreninga står for.

Demokratiet jobber vi mye med: bedriftsavis, undersøker om kurser, krever medlemsmøter.

Ved siden av arbeid med bevisstgjøring om medlemmenes egen styrke, visjonen om et annet samfunn.

Kampen i foreninga er til stadighet skjerpa; det stilles kabinettsspørsmål om det trues. Hadde

årsmøtet valgt en av oss til nestformann, ville formannen gått på flekken. Dette lever vi med, det får oss til ikke å glemme.

- Noen ville kanskje sagt at det er for uforsonlig taktikk?

- Ikke hos oss. Formannen står for en faglig politikk som inneholder alt vi synes er gæli. Vi må være oforsonlige mot den. Når vi vinner flertallet, står de igjen med den rå makta. Det er de som tar ibruk de udemokratiske midlene.

Dette prøver vi å avsløre, men har ikke fått gjennomslag for hva de står for, overfor medlemmene.

15% RV-STEMMER.

- Neste stikkord: markering av partiets politikk utad?

- Nå må også vi bruke stikkord, skal snart på møte.

KK er en del av pressebildet på jobben, så absolutt. Vi har forholdsvis jamnt salg, flere kommisjonærer. Men det har gått litt tilbake med abonnenter.

Ganske flinke til å dele ut løpesedler, klistre plakater.

Driver personlig mobilisering til tog. Flinke med omlandet, ikke fullt så flinke med resten. 1. mai gikk 10% av foreninga i tog hos oss.

Siste valg stemte 15% på RV.

Har Oktoberansvarlig i avdelinga. Imellom har vi lotteri til inntekt for partisaker, ofte bøker i premier. Kjøpte opp Sivlebøker ved siste salget og solgte på jobben.

Ikke tatt kamp på at noen i avdelinga ikke abonnerer på Røde Fane.

VERVING MED TIDSFRISTER.

- Men flere medlemmer er dere ikke blitt?

- Nei. Vi hadde fine planer for verving: hvem vi ville ha rett inn, hvem på sirkel, hvem på sikt, hvem av oss som skulle gjøre hva og til hvilke tidsfrister. Vi har hatt to sirkler på to år tidligere, men uten å rekruttere. Nå har vi utsatt denne sirkelelen til etter 1. mai, men vi må også diskutere hva slags type sirkel vi vil ha, hvilken sammensetning for å oppnå ønska resultat.

STÅR SAMMEN.

- Noe mer dere vil si?

- Ja, hvis det er sånn at vi skal regnes for et framskredent lag, vil vi si hva som holder oss sammen.

Vi holder grundig på grunnorganisasjonen vår. Vi krangler og står i for å få de formelle tingene til å fungere. Tross partikrisa, tross motsigelser i eget lag, har vi styrka oss. Ingen gikk ut under partikrisa, ingen nå.

Vi makter å se helheten, også når vi blir slitne, når det går på tverke. Nemlig; hvis vi vil jobbe for å bedre foreninga, hvis vi ønsker et annet samfunn, så har vi ikke noe annet alternativ. Vi må holde på grunnprinsipene, vi må holde sammen. Dette har vi klart å se midt i det daglige slitet.

LISTETOPPEN I OSLO -

forslag fra distriktstyret

Distriktstyret innstiller på følgende listetopp til Stortingsvalget i 1985:

1. Unni R [redacted]
2. Liv F [redacted]
3. Tron Ø [redacted]
Gulbrand H [redacted]

(det var stemmelikhet mellom disse i DS).

Forut for vedtaket i DS hadde noen avdelinger (svært få) behandla og rapportert listetoppen. Alle

avdelingene hadde Unni R [redacted] på førsteplass (noen aleine - andre som et av flere alternativer).

Distriktstyrets forslag skal nå diskuteres i avdelingene, og svarfrist er juni-rutina.

Distriktstyret har nedsatt en foreløpig nominasjonskomite som består av Olaf S [redacted], Eva S [redacted] og Terje S [redacted].

For DS Hans Aa.

1980-1989

1980-1989

Tom side